

ei ole riittäviä voimia voittaakseen köyhälistön maailmanvallankumousta, mikä vapauttaa ihmiskunnan pääoman ikeestä, alati uusiutuvista ja torjumat-

tomista imperialistisista sodista kapitalismin hyväksi.

Tammikuun 21 p:nä 1919.

N. LENIN.

COLUMBIA.

Kirj. SELMA McCONE.

Pohjois-Amerikan historiallinen, merkittävä, tulevaisuuteen nähden lupaavin ja kaunein joki on Columbia. Se saa alkunsa British Columbian kalliivuoristossa, halkaisee British Columbian, katkaisee Washingtonin ja eroittaa Washingtonin ja Oregonin toisistaan.

Historiallinen on joki siitä syystä, että sitä etsivät valloittaakseen Englanti, Venäjä, Ranska, Espanja, Portugali ja vihdoin Amerikan nuori tasavalta, joka vihdoin uudisasutuksen oikeudella sen omisti ja sen kautta koko länsipuolen kalliivuoria Yhdysvalloille. Se ratkaisi Yhdysvaltain nykyisen maantieteellisen aseman tuoden sen etuisuuden, että meillä ovat "ovet avoinna" kummallekin valtamerelle.

Merkittävä on se ensiksikin luonnominaisuksiensa puolesta siksi että se virtaa sekä pohjoiseen että etelään*, se juoksee miltei koko mittansa kalliouomassa, sen vesimitta on yhtä

suuri kuin Mississippijoen vaikkapa sillä on vaan puoli jälkimäisen pituutta ja vesivoima sen monissa koskissa ja kuohuissa on vielä mittaamaton. Historiallisesti merkittävä on se siksi, että siihen sisältyvät monet vilkansaisten luomistarut, joiden avulla he yrittivät itselleen selittää luonnon geologisia muutoksia ja muodostumia; että se voi kertoa ei ainoastaan uuttien alueitten etsijöistä ja uutisviljelijöistä, mutta myöskin merillä retkeilijöistä, kullantetsijöistä, turkispyydystäjistä, kaikenlaisen kaupan käyjistä, valtakuntien välisistä riidoista, eri uskontoihin kuuluvien lähetyks-saarnaajien välisistä kauteellisuuksista ja juonista, pettäjäistä ja kavaltajista, indiaanisodista, "Cowpojista", kalastajista, metsän hakkaajista y.m. Tuskinpa maailmassa toista jokea löytyy, jonka varsilla olisi elämä vaihtelurikkaampi ollut, missä olisi monen erilaiset sekä huvi että murhenäytelmät läpi eletty.

Tulevaisuuteen nähden lupaavin on se siksi, että kalliuseinämiensä ja vesipaljoutensa tähden on se pysyväinen vesitie viljaville maanviljelys- ja karjantuote-alueille ja myöskin metsä- ja vuorituotteiden viennille. Suurimman osan pituudestaan on joki taltuisa laivojen ratsastettavaksi. Laivakulku alkaa Revelstokesta, B. C. ja voi sen tehdä mahdolliseksi yhtämittaa siitä Tyyneelle merelle saakka muutamien sulkujen eli lukkojen avulla. Kaksi sellaista kanavaa jo tietäkseni on olemassa Yhdysvaltain hallituksen rakennuttamina. Yksi katkaisee Cascade vuorten seljän kuusikymmentä-viisi mailia itään Portlannista, Ore., ja toinen on siitä eteenpäin The Dallesissa. Colum-

*) Joki saa alkunsa Upper Columbiasta järvestä British Columbiassa ja virtaa suoraan pohjoiseen samalla kun Kootenay joki myöskin lähtee tämän järven eteläisestä päästä virraten suoraan etelään. Columbia virtaa pohjoiseen 52 leveysasteelle saakka missä se tekee äkkikäänteen ja virtaa länteen ja kierrettyään vuoriharjanteen kääntyy kohti etelää ja tapaa taas Kootenay joen lähellä Washingtonin valtion rajaa. Nämä joet yhdessä muodostavat soikean ympyrän kumpikin tehden noin 600 mailin kierroksen, osa Idahon ja Montanan valtioista tullen Kootenayn puoleisen kierroksen sisään.

bia voi omalla vesivoimallaan ja omista vesilähteistään kastella laajat kuivat ylängöt puhumattakaan siitä mihin muihin yleishyödyllisiin tarpeisiin vesivoimaa voidaan käyttää, silloin kun tämä suuremoinen luonnon antama lahja

ihmiskunnalle tulee todella kansan omaksi eikä o'le yksityisesti omistetun pääoman paljous eikä vähyys tiellä es-tämässä kaikkien joen etu-
suuksien kansan hyväksi käyttämistä ja kehittä-
mistä.

Ja joen ja rantamien suuremmoiselle kauneudelle tuskin vertoja maailmassa löytynee. Eräs matkailija kertoo siitä seuraavaa:

“Kun jätämme hyvästi Canadian kalliovuorille voimme sanoa, että tuskin missään maailma tarjoaa nähtäväksi sellaista vuorimerta, sellaisia kukkuloita, vuoriryhmiä, sellaisia riviä ylängöitä kuin tässä ihmeellisessä ja ylevässä seudussa missä Columbia ja sen haarat Kootenay, Illecillewaet, Wapta, Beaver ja Canoe ikäänkuin leikkivät piilosilla oloa Thompsonin ja Fraserin kanssa. Täällä on ei vähempää kuin viisi eri ketjua lumpeittoisia harjantelta Saskatchewanin emävesien ja Tyyneenmeren välillä

“Hyvin yhteen sopivat nämä ylevät vuoret ja tämä mahtava joki Ei kukaan voi jokea täysin ymmärtää, jos ei ole nähnyt sen kehtoa ja sen vesilähteiden kehtoa British Columbian vuorenhuippujen varjossa.”

Ja edelleen kertoo matkailija Columbian joen varrella löytyvistä kauneuksista:

“Vaikkakin jokaisella järvellä on kullakin itsenäiset ominaisuutensa ikäänkuin oma persoonallisuutensa, on niillä kuitenkin kaikilla se yhtenäisyys että kaikki saavat alkunsa ikuisista jäleistä ja ovat vuorien ympäröimät Tyyppillinen järvi, joka omaa kaikkien näiden järvien ominaisuudet on Chelan, “Ihana vesi”.

"Tämä on yksi syvimmistä maahalkemistä maailmassa. Ei toista sellaista syvännettä ole aika uurtanut koko läntiselle puolelle maailmaa. Muutamissa kohdin granlitti seinät kohoavat melkein kohtisuorasti kuuden tuhanen jalan korkeuteen vedenpinnasta. Täällä myöskin tarvitsee mitata seitsemäntoista sataa jalkaa alaspäin ennenkuin pohja löytyy . . . Ylämme ikäänkuin sota-asennossa seisovat lumihuiput, vä-

ritettyinä sini-, purpura- ja amethystiiväreillä, reunustettu ja täplitetty kiltävän valkoisella, läntisen auringon ruusuinen valo heijastaen niiden korkeimmilta huipuilta, jylhinä, yksinäisinä, vuori-ilmestyksien oraakkeleina, niin suuremmoisina, niin kauniina, niin uskollisina ne seisovat, näyttäen siltä kuin ne olisivat täällä aina olleet läpi ikuisien aikojen odottamassa tulkitsejaa — Tämän näköalan edessä me ku-

541 ROOSTER ROCK
COLUMBIA RIVER HIGHWAY, OREG.
© 1914
H. L. P. Powell

marramme päämme ja tahtomattamme sielumme tekee kunniaa sille mikä on todellista luonnossa, . . .

" . . . Joskus tapasimme me järven myrskyn vallassa. Kun soudimme keisäisessä tyneydessä lähetti Talvi valtaistuimeltaan kahdeksan tuhannen jalan korkeudesta pilvilegioonansa aivan kuin ne "ukkoslinnut" indiaanien legendoissa levittävät siipensä ja tulivat alas. Ukkosen jyrähdykset menivät huipulta huipulle. "Jos myrsky teihin sattuu niin painautukaa viivyttelemättä lähimpään vuoren rakkoon," varoit-

tivat järvilaivurit lähtiessämme soutu- matkallemme. Me otimme varoituksesta vaarin ja sousimme niin nopeaan kuin voimme "Tuuli niemen" suojaan, missä olimme aamuun saakka, jolloin myrsky taukosi yhtä nopeaan kuin se syytyikin ja järvi ja taivas hymyilivät taas loisisilleen yhtä tyneinä kuin ainakin.

"Auringonlasku katseltuna ylös järveä Railroad Creekillä on ihmeen kaunis. Vaalean vihreät ja siniset värit matalammilla vesillä muuttuvat tumman indigon värisiksi keskijärvellepäin heijastaen samalla yhä vaihtelevia vä-

rejä syvänteen seinämillä, tumma kulta ja purpura varjoisella puolella ja auringon valaisemalla puolella loistavat keltanen, carmiini ja saffronin värit. Tästä ihanuuskien tulvasta ikäänkuin sataa järveen helmiä ja rubiineja rannutettuina kullalla ja punapurpurala. Mutta aurinko laskeutuu alemmaksi ja kauneuden loisto häipyi, tai vaan tuliheljustus sammuu, ja näyttää siltä kuin kymmenen tuhatta suruharsoilla peitettyä laivaa lähtevät läntiseltä rannalta levittäen pimeyttä ympärilleen edessään — ja yö yllättää.

”Kuten kaikki matkustajat, teimme mekin matkan järven päähän Stehekin joelle ja Rainbow (Sateenkaari) putoukselle. Näköala ylös Stehekin joen syvännettä on koko tämän ylevyyksien panoraaman kruunaus. Metsikkö joka on melkein trooppillinen mahtavuudessaan peittää rämeen, jonka läpi vihainen joki virtaa. Kummallakin puolen kohoavat syvänteen seinämät lumilakkineen. Ja näiden takaa kimaltelevat Glacier harjanteen hulput. Majesteettisuus, mahtavuus, luonnon voimat, jankaikkisuus — ainoastaan tällaisilla sanoilla voi tulkita niitä tunteita jotka tämä näky herättää.”

Sellainen on kuva jonka tämä matkustaja antaa vaan yhdestä monista sadoista Columbian varrella löytyvistä sivunytelmistä, tuossa tulevaisuuden leikkitarhassa, jonne ihmiset rientävät lepoa ja virkistystä saamaan sekä mielen ylennystä ja uusia luomaan, yhä uusia ja korkeampia ihanteita. . .

Jos minulla olisi kultaista sanoja kilisevä, hopeilta helisevä kieli luotu, niin vieläkin kauniimman kuvan kuin edellinen matkailija kertoo, voisin minä kertoa itsestään suuresta Columbiasta. Sadat ovat ne kerrat kun olen sieluni polvistanut niiden näkyjen edessä mitä tarjoaa Columbian suu, tai oikeammin lahti, Astorian mäkikukkuloilta katseltuna merellepäin. Olipa päivä kirkas, pilvinen, sateinen tai sumuinen on Columbia aina mahtavan kaunis — kuvat vaan muuttuvat. Jos katsot jonakin sumuisena aamuna ikkunastasi merellepäin ”union townin” mäeltä voit nähdä kukkuloiden takaa kohoavan auringon säteiden viiltelevän sumupilviä halki sieltä täältä värittäen ne mitä iha-

nimmilla väreillä. Ja saat nähdä myöskin ei vain yhden, mutta puolen tusinaa sateenkaarta toinen toistaan kauemmilta. Eikä niitä tarvitse kaukaa ihailia sillä yksi tai kaksi mistä voi tulla aivan asuntosi pihalle saakka. Sa-

duissa se salaperäinen sateenkaaren pää on aina vaikea löytää, mutta Astoriassa voit nähdä sateenkaaren pään laskeutuvan ruohistoon parin tai kolmen sylvän päässä itsestäsi. Lieneekö sentään kukaan sitä satujen kultapataa löytänyt sateenkaaren päästä, jollemme kultapadaksi kutsu sitä kauneuksien rikkautta mitä näky tarjoaa.

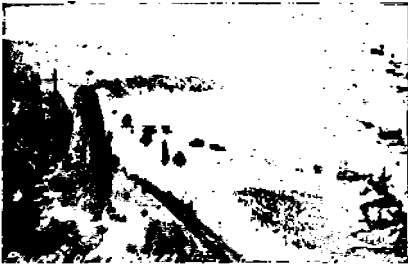
Sanoin kuvaamaton on auringonlasku Columbiassa katseltuna Crown Pointiltä, joka on Columbian maantiellä noin 25 mailia itään Portlannista, Ore. Ei taidemaalarin sivelin voi siitä täysin tulkitsevaa taulua luoda. Ja tästä eteenpäin itään on nähtävänä mitä ihmeellisimpiä vuorimuodostumia, kuten ovat esim. ”Herkuleen pylväät”, ”Linnaakivi”, ”Pyhän Pietarin kupukirkko”, ”Piispanlakk!” ja monet muut, ja tääl-

lä on myös nähtävänä maailman ihanimmat vesiputoukset. Äskettäin lausuli newyorkilainen kongressimies D. J. Riordan, kun oli kulkenut ohi Latourell, Bridal Veil ja Sheppards Dell putousten Multonmah putoukselle saakka:

“Ottakaa Bowery, Coney Island, Broadway, Hudson-joki, mitä ikänä meillä on; ne ovat kaikki teidän, jos vaan vaihdatte tähän.”

Mutta jos on Multonomah mahtava ja kaunis, mahtavampi ja kauniimpi on

itse Columbia, missä se katkaisee Cascade vuoriketjun selän. Vihaisesti vyöryten ja ryöppyen kalloiden yli ja ympäri se kohisevalla soitollaan katsojan lumoa — tekee mieli ikuisesti istua sen rantakivellä.

Canadan hallitus on British Columbiassa katsonut sen, että rautatiet ovat

rakennettu antamaan mahdollisimman parhaan näköalan matkustajille ja tehnyt Columbia joen kehdon yleiseksi puistoksi — se on valmistanut matkustajille kaunista katseltavaa ja jättänyt rautatieyhtiön huoleksi kerätä maksu matka- ja hotellipalveluksista.

Columbian maantie Oregonissa, joka on noin 170 mailia pitkä ulettuen Tyneenmeren rannalta Hood Riverille, on vapaasti jokaisen käytettävänä jolla on joko gasoliinin tai kaurajen voimalla käyvä hevonen käytettävänä tai jalkavoimia tarpeeksi tuo matka kävellä. Yhdysvaltain hallitus on myöskin varustanut mukavuuksia huvimatkailijoille vapaasti. Mutta tämä ei vielä riitä. Yhtä voimakkaasti kuin Columbia houkutteli ennen onnenetsijöitä ja uusien aluetten valloittajia puoleensa, yhtä voimakkaasti kutsuu se kansajoukkoja, työn raskaan raatajia tehtaan tomuisista komeroista, suurkaupunkien ahtaista ilmattomista vuokarakasarmeista, kaikkialta tulemaan ja valloittamaan, omistamaan, hyötymään ja nauttimaan.

